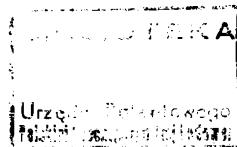

Warszawa, 30 maja 1934 r.

A41d 13/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19854.

Kl. ~~3 b, 7.~~

Irving Air Chute of Great Britain Limited
(Letchworth, Wielka Brytania).

3 b, 13/00

Ubranie, zwłaszcza dla lotników i automobilistów.

Zgłoszono 16 grudnia 1932 r.

Udzielono 28 lutego 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ubrania, zwłaszcza dla lotników i automobilistów, dającego się łatwo wkładać i zdejmować i zapinanego na każdej nodze oddzielnie.

Jak wiadomo, wkładanie oraz zdejmowanie ubrania, zwłaszcza ubrania dla lotników, przedstawia znaczne trudności, spowodowane między innymi grubym watoowaniem i podbiciem, stosowaniem zwykle dla zabezpieczenia noszącego ubranie od zimna, oraz z tego powodu, że ubrania te są zwykle dopasowane tak, aby możliwie jak najmniej tamowały swobodę ruchów. Istotnie, przy wkładaniu i zdejmowaniu tego rodzaju ubrań (kombinezy) potrzebna jest często pomoc osoby drugiej. Celem niniejszego wynalazku jest również usunięcie konieczności jakiegokolwiek pomocy

przy wkładaniu i zdejmowaniu ubrania oraz ułatwienie noszącemu uskutecznienia tej czynności. Bardzo ważnym jest, aby ubranie dla lotników lub automobilistów było szczelne i możliwie nieprzemakalne.

W ubraniu według wynalazku część dolna, tworząca spodnie, w stanie spoczynku może być rozłożona na płasko i składa się z części, która może obejmować tułów noszącego, oraz z dwóch połączonych z nią części, mogących obejmować nogi, oraz ze spinacza służącego do połączenia tych części w jedną całość przy noszeniu ubrania tak, aby utworzyły parę spodni.

Boki każdej z powyżej wspomnianych rozwidlonych lub obejmujących nogi części ubrania mogą być ze sobą połączone w dowolny sposób, lecz najlepiej nadają się w

tym celu zapięcia suwakowe, pozwalające na bardzo łatwe zapinanie i odpinanie tych części. Zapięcia te są przykryte paskami z odpowiedniego materiału lub zachodzącymi na nie brzegami materiału, z którego jest wykonane ubranie tak, aby linie łączowe były możliwie szczelne.

Wynalazek niniejszy można zastosować do ubrania, które w noszeniu przypomina parę spodni i do których można nosić odpowiednią kurtkę, albo też do ubrania, składającego się z jednej części (kombinezy).

Wspomniane linie łączowe między częściami, obejmującymi nogi noszącego, mogą biec od dołu do każdego żadanego punktu ubrania, a w każdym razie linie te powinny dochodzić do takiego punktu, ażeby część ubrania, tworzącą spodnie, można było po zdjęciu rozkładać na płasko.

Według jednej postaci wykonania ubranie według wynalazku posiada trzecią część, którą można spiąć w międzykroczu. W tym przypadku ubranie posiada najkorzystniej taki krój lub kształt, że każda strona ostatnio wspomnianej części tworzy bezpośrednio przedłużenie jednego boku części obejmującej nogę, tak że w celu utworzenia całkowitego ubrania, przypominającego parę spodni, należy tylko wykonać dwa połączenia.

Ubranie według wynalazku może posiadać w stanie pas lub podobne zapięcie, tworzące z ubraniem jedną całość. W ten sposób np. boczny występ u góry jednej z części obejmujących nogi może być przymocowany np. zapomocą spinaczy zaciskowych do drugiej części, obejmującej nogę.

W razie, gdy wynalazek zastosowany jest do kombinezy, wspomniany pas może być opuszczony, a część ubrania tworząca kurtkę może dostatecznie pokrywać górne połączenie części, obejmujących nogi i tułów. Oczywiście jednak, pas ten może być również nadal zachowany nawet w ubraniu, stanowiącem jedną całość z kurtką.

Ubranie według wynalazku może być zupełnie obciste, lecz w razie potrzeby, w celu ścisłego przylegania do każdej części ciała danej osoby, może być zaopatrzone w pomocnicze pasy. Np. do odpowiednich części ubrania można przymocować paski lub podobne części, obejmujące kostki nóg lub przeguby rąk.

Ubranie według wynalazku może być wykonane ze skóry lub innego odpowiedniego materiału i podbite np. wełną, futrem i t. d. oraz zaopatrzone w kieszenie lub otwory, umożliwiające dostęp do kieszeni ubrania spodniego.

Kurtka połączona z ubraniem lub tworząca jego część może być dowolnego rodzaju, lecz najkorzystniej jest, jeśli posiada na przodzie zapięcie rozsuwane np. suwakowe, tak że całe ubranie można szybko włożyć i zdjąć.

Na rysunku przedstawiono jako przykład jedną postać wykonania niniejszego wynalazku. Fig. 1 przedstawia jedną postać wykonania ubrania, włożonego przez lotnika; fig. 2 — dwie zdjęte części ubrania, a fig. 3 — przekrój boczny dolnej części ubrania po linii III — III na fig. 2.

Ubranie według wynalazku składa się z dwóch oddzielnych części, a mianowicie kurtki 1 i z części podobnej do spodni. Część ta i dolna część są wykonane tak, że tworzą górną część 2, okrywającą tułów, oraz dwie dolne części 3, 3, które w połączeniu z częścią 4 tworzą części obejmujące nogi. Część 4 w połączeniu z częścią 2 tworzy okrycie tułowia.

Wspomniana część 4 jest tak wykonana, że może zwisać wdół, jak zaznaczono na fig. 2 i 3 liniami przerywanymi, podczas wkładania ubrania, a następnie daje się podnieść w górę przez międzykrocze w sposób, uwidoczniiony liniami pełnymi na fig. 2 i 3. Brzegi tej części tworzą proste przedłużenie wewnętrznych boków części nogawkowych i mogą być połączone z odpowiednimi brzegami zewnętrznymi części

2 i 3. Połączenie to można skutecznie w dogodny sposób, lecz najkorzystniejsze jest zastosowanie spinaczy suwakowych. W przedstawionej postaci wykonania jeden rząd zapieć suwakowych 5 jest przymocowany wzdłuż każdego brzegu części 4 i wewnętrznych brzegów części 3, a współdziałające z nimi szeregi zapieć 6 są przymocowane wzdłuż brzegów części 2 i zewnętrznych brzegów części 3. Uchwyty 7, 7 są stale połączone z zapiećmi 5 i mogą tworzyć rozłączne połączenie z szeregami zapieć 6, 6.

Powyżej opisane ubranie korzystnie jest zaopatrzyć w pas 8, założony dokoła tułowia lotnika i umocowany zapomocą spinaczy zaciskowych 9 lub w inny dogodny sposób. Pas ten służy do przykrycia wspomnianych wyżej połączeń pomiędzy częściami ubrania oraz powoduje ściśle przyleganie ubrania do tułowia lotnika.

Część ubrania, tworząca spodnie, może posiadać żadaną ilość kieszeni lub otworów. Tak np. mogą być przewidziane kieszenie 10, 10 na kolanach i otwory 11, 11, dające dostęp do kieszeni ubrania spodniego.

Wspomniane spinacze suwakowe umieszcza się najkorzystniej w ten sposób, że części, do których przymocowane są łączniki uzupełniające, są przykryte w celu utworzenia zasadniczo szczelnych połączeń, przyczem na tych połączeniach można umieścić taśmy pokrywające 12, 12.

Wyżej opisane części ubrania w kształcie spodni mogą być wykonane z dowolnego odpowiedniego materiału, np. ze skóry grubej lub cienkiej, oraz podbite odpowiednim materiałem, np. wełną lub futrem.

W celu podtrzymywania tej części mogą być do niej trwale przymocowane pasy 13 w sposób wskazany np. na rysunkach, albo też można ją zaopatrzyć w inne podtrzymanie służące do tego samego celu.

Wspomniane części 2, 3 i 4 mogą być

wycięte w postaci odpowiedniej ilości oddzielnych części, połączonych ze sobą w dowolny sposób.

W połączeniu z powyżej opisaną częścią dolną można używać odpowiednią kurtkę. Kurtka uwidocznioma na rysunkach posiada najkorzystniej na przodzie spinacz 14 typu suwakowego, tak że daje się łatwo włożyć i zdjąć. Kurtka może również posiadać spinacze suwakowe 15, umieszczone na mankietach rękawów, przyczem oczywiście może być wykonana z dowolnego odpowiedniego materiału oraz podbita dowolnym odpowiednim materiałem.

Przy wkładaniu ubrania część 2 zakłada się z tyłu wokoło tułowia z częściami 3, 3, zwisającymi za nogami i częścią 4 odwróconą od powyższych części 3, 3 i zwisającą między nimi. Część 4 przeciąga się przez międzykrocze w górę do przodu, owijając w ten sposób wewnętrzne brzegi 3, 3 wokoło nóg. Następnie jeden bok części tułowiowej 2 owija się wokoło tułowia tak, że można go zapiąć jednym zespołem spinaczy 5, 6. Potem przesuwają się w dół aż do kostki odpowiedni uchwyt 7, uzupełniając w ten sposób jedną stronę ubrania, podczas gdy druga strona zostaje zapięta w podobny sposób. Odminną postać wykonania przedstawia ubranie kombinezowe, podobne pod pewnymi względami do ubrania, noszonego zwykle przez lotników i składa się z kurtki, która może być przymocowana do części tułowiowej ubrania, opisanego w poprzednim przykładzie lub tworzyć z nią jedną całość. Przednie części kurtki mogą wystawać poza zewnętrzne boki części, obejmujących nogi, z jednej lub z obu stron ubrania tak, że części te można ze sobą spiąć i połączyć np. zapomocą spinacza suwakowego, część zaś, którą można przeciągać przez międzykrocze, może być wykonana w ten sposób, żeby dochodziła do klatki piersiowej, a szeregi łączników spinaczy między częściami

mi, obejmującymi nogi, mogą sięgać aż do ramion. W niektórych przypadkach szeregi łączników spinaczy mogą sięgać z przodu od ramienia w dół każdej nogi aż do kostki, a wtedy ubranie jest podobne do kurtki, posiadającej dolną część rozwidloną oraz część środkową, którą można przeciągnąć przez międzykrocze i przeprowadzić w górę aż do szyi.

Jakkolwiek wynalazek niniejszy opisany jest w zastosowaniu do ubiorów, nadających się zwłaszcza dla lotników, to jednak może być zastosowany do każdej odzieży, mającej częściowo lub całkowicie przykryć tułów lub nogi.

Wynalazek niniejszy nie ogranicza się do powyżej opisanych przykładów ubiorów lub odzieży, gdyż poszczególne części mogą się zmieniać w zakresie niniejszego wynalazku. Tak np. do połączenia ze sobą części, obejmujących nogi, oraz kurtki można zastosować jakiekolwiek odpowiednie przyrządy zamocowujące, a do połączenia ze sobą nogawek i kurtki można zastosować wspólne lub oddzielne organy zamocowujące.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ubranie, którego część dolna tworząca spodnie daje się rozłożyć napłask gdy nie jest w użyciu, znamienne tem, że składa się z części, która może obejmować dookoła tułów noszącego, oraz z dwóch połączonych z nią części mogących obejmować nogi, oraz z zapięcia służącego do połączenia tych części w jedną całość przy noszeniu ubrania tak, aby utworzyły parę spodni.

2. Ubranie według zastrz. 1, znamienne tem, że między częściami obejmującymi

nogi posiada część, która daje się przeciągnąć w górę przez międzykrocze przy wkładaniu ubrania, przyczem część tę można połączyć z bokami części, obejmujących stan i nogi.

3. Ubranie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że otwarte brzegi części nogawkowych mogą być ze sobą połączone spinaczami suwakowemi.

4. Ubranie według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że wewnętrzne boki części obejmujących nogi tworzą przedłużenia boków tej części, którą przeciąga się przodem w górę przez międzykrocze.

5. Ubranie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że posiada pas albo spinacz lub podobne umocowanie części stanowej.

6. Ubranie według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że jest ono przymocowane do kurtki lub tworzy z nią jedną całość.

7. Ubranie według zastrz. 6, znamienne tem, że posiada część środkową, którą można przeciągnąć przodem przez międzykrocze w górę aż do szyi i która daje się połączyć z bokami kurtki i z zewnętrznymi bokami części obejmujących nogi.

8. Ubranie według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że można je zapiąć lub odpiąć przez uruchomienie dwóch szeregów spinaczy, np. dwóch spinaczy suwakowych.

9. Ubranie według zastrz. 1 — 8, znamienne tem, że posiada części przykrywające, np. w postaci pasków uszczelniających lub podobnych przykrywających złącza pomiędzy częściami ubrania.

Irving Air Chute of Great
Britain Limited.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

